

„Kde jsou dva nebo tři shromážděni v mém jménu...“^{Mt18,20} aneb Společenství, které se schází na faře ve středu

V tomto krátkém článku bychom Vám rádi představili naše společenství, které, jak avizuje nadpis, se schází na faře u sv. Ludmily ve středu od sedmi hodin. Toto společenství existuje více než dva roky, na faře u sv. Ludmily jsme však teprve od října loňského roku. Dříve jsme se scházeli u jedné rodiny ze společenství, kam jsme se již posléze nevešli. Ve chvíli, kdy jsme začali hledat nové zázemí pro naše setkávání, vyšel nám laskavě vstříc otec Gereon, který nám umožnil scházet se právě zde na faře.

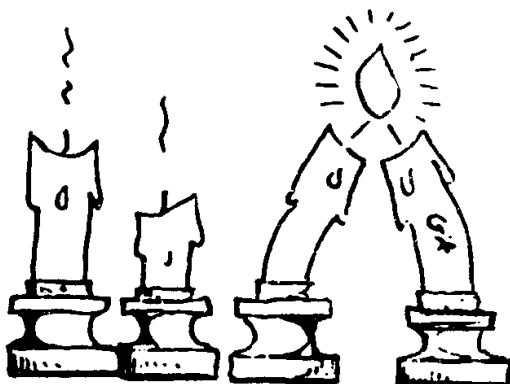
Společenství tvoří lidé v podstatě z celé Prahy, v současné době se náš počet pohybuje okolo 15 lidí ve věku od 20 do 40 let. Jsou mezi námi manželské páry i lidé svobodní. Společenství je hlavně modlitební, hlásíme se ke spiritua-
litě charismatické obnovy.

Co je náplní našich setkání? Chválíme Pána modlitbou vlastními slovy a zpěvem, modlíme se jeden za druhého, snažíme se vzájemně sdílet naše starosti i krásné prožitky, ať už z našeho osobního života a nebo života

s Bohem, vzájemně se obohacovat, podporovat se ve víře a povzbuzovat se na cestě za Pánem. Snažíme se tedy nalézat k sobě bližší vztah, vytvářet opravdové společenství a živou církev. Pro to vše je hodně důležitá vzájemná důvěra a taky to, abychom se znali, snažíme se tedy chodit na společenství pravidelně. Na našich setkáních se nejen modlíme, ale je tam také čas na obyčejné popovídání. Scházíme se občas také mimo společenství. Vyrážíme na nějakou společnou akci, i neduchovní jako je třeba výlet, návštěva divadla, či posezení v restauraci.

Větší část společenství se během posledních tří měsíců účastnila semináře Život v Duchu, který probíhal ve farnosti sv. Jiljí. Tento seminář nám měl pomoci více poznat Boha a jeho lásku k nám a také více dovolit Duchu svatému, kterého jsme získali při svátostech křtu a biřmování, aby v nás byl více činný.

Rádi rozšíříme své řady a uvítáme vás mezi námi.

Růžový věnec a fazole

V srpnu jsem byla v Baden bei Wien. Je tam největší růžový sad ve střední Evropě, rosarium. Tisíce květů ohromovalo svou nádhrou barev a tvarů a do okolí šířilo líbeznou vůni.

Teď v říjnu mám před sebou růžový věnec. Začíná Vyznáním víry a zdobí ho zeleň Otčenášů a Sláva Otci. Stonky 200 Zdrávasů nesou 20 růží-tajemství. Připomínají známé události ze života Pána Ježíše a Panny Marie. Nezhotovil ho zahradník, ale Lásky. Neohromuje množstvím barev a vůní. Šíří milosti, sílu, odhodlání. Růže v rosariu jsou vysázeny podle určitého klíče, růže našeho věnce, zkráceně „růžence“, jsou uspořádány do 4 tématických okruhů - na radostný, bolestný, slavný a nejnovější růžence světla, který světu vloni daroval Svätý otec při vyhlášení Roku růžence. V každém okruhu s Matkou Boží znovu prožíváme její život se Synem. V radostném Vtělení a očekávání Vykupitele, Jeho narození,

obětování Otci, nalezení Dítěte v Chrámě. V bolestném sledujeme drama spásy: krvavou úzkost v Getsemanech, bičování, trním korunování, cestu s křížem, smrt Syna. Slavný růžence oslavuje Krista vzkříšeného, který vystupuje k Otci, aby nám poslal Ducha Svätého a přijal do věčné blaženosti lidství v Neposkvrněné Panně, kterou korunuje za Královnu. Růžence světla zachycuje Ježíšovo veřejné působení a zázraky, kterými potvrzuje, že je víc než člověk.

S Ježíšem jsme při jeho křtu v Jordánu, na svatbě v Káni, na cestách kde hlásá Boží Království a vyzývá k pokání, na hoře Proměnění a při ustanovení Eucharistie. Na otázku, jak se mám naučit správně se růžence modlit, mi kněz řekl: „Tak, že se ho začneš modlit.“ Růžence v dějinách přešel mnoha změnami a má více podob.

V posledním století o tuto modlitbu naléhavě žádá i naše nebeská Matka ve všech svých poselstvích. II. Vatikánský koncil vyzývá k modlitbě růžence nejen v kostele, ale i doma v rodinách, aby růžence byl samozřejmostí i pro naše děti. Když jsem se jako tříletá vrátila z růžencové pobožnosti, prohlásila jsem: „Seděly tam stařenky a žvýkaly fazole.“ Dnes se mi růžence jeví jako záchranný pás a kotva, kterými se mohu kdykoli zachytit v moři milosrdenství. Modlitbu růžence si „usnadním“, když každou růží obětuji na určitý úmysl. Díky Bohu a naší Matce, že máme pobožnost, kterou můžeme konat za každých okolností a stačí k tomu srdce, ochotné zapojit se do Boží akce na záchranu lidstva.

Helena

Ludmila

Zpravodaj římskokatolické farnosti sv. Ludmily na Král. Vinohradech

Číslo 6

Cena 5,-Kč

Vychází 26. říjen 2003

Poslání naší farnosti:

Chceme být otevřeným a živým společenstvím, které je tu pro všechny.

Je čas budovat!

Bak Vás, milí farníci a čtenáři občasníku „Ludmila“, po měsíci opět zdravím. Možná jste si po přečtení nadpisu v duchu řekli, co to je za budovatelské heslo?! Těch už tu přece bylo dosti. Zkusme se ale na téma budování podívat z jiného úhlu.

Před časem jsme při liturgii četli ze starozákonní knihy Nehemijáš. To je právě kniha o budování! S nadšením po návratu z babylónského exilu, s obavami z nepřátel v Judsku a okolí, s vyznáním svých vin, i těch minulých, se tvoří obnova Jeruzaléma a jeho chrámu. Právě díky dílu obnovy je to čtení o velké radosti. „Celé shromáždění těch, kdo se vrátili ze zajetí, si udělalo stánky a sídlili v nich, což Izraelci nedělali od dob Jozua, syna Núnova, až do onoho dne. Byla z toho převeliká radost“ (Neh 8,17).

Naše farnost si 8. října připomněla 110. výročí posvěcení kostela sv. Ludmily. Kdo z Vás se této slavnosti zúčastnil, mohl se spolu s ostatními radovat z tohoto daru. Tento

chrám naznačuje jiný, kterým je Pánova církev (shromáždění). Chrám jsme také my, jak říká Písmo: „I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista“ (1 P 2,5). Pán si nás vybírá, otesává a obrušuje, abychom byli platnými stavebními prvky stavby jeho Církev.

Tady se už dotýkám konkrétního budování naší farnosti. Po období relativního klidu a odpočinku během letních měsíců se znovu pouštíme do práce. Všechny pastorační aktivity od modlitebních společenství, biblických hodin, přes katecheze dětí a dospělých, až po vydávání tohoto listu, jsou naším společným úsilím. Nikdo z nás není zbaven odpovědnosti aktivně budovat chrám a jako jedinou odměnu mít před sebou stavbu, která sice není běžnému oku viditelná, ale ve které se dá bydlet a tvořit společenství mezi sebou a s Pánem.

Budujme tedy svatý chrám v Pánu! K tomu všem ve farní obci žehnám.

Váš P. Gereon.

Naši furianti (tedy MINISTRANTI)

Jaký je rozdíl mezi ministrem a ministrantem? Jistě víte. Co je spojuje, to možná nevíte. Měla by to být vždycky služba (z latinského ministrare). Ministrování je činnost bohuľibá, dobrovolná, někdy nevděčná, ale hlavně neplacená. Ministranti se tedy mohou směle počítat mezi ty, kteří nevezali odměnu za tuto činnost již na této zemi a jednou si ji vyberou jinde a jinak. Když se kdysi ptala učitelka malého chlapce před celou třídou (aby ho zesměšnila), proč chodí ministrovat, odpověděl: „Protože je tam legrace.“ Když jsem položil stejnou otázku jednomu mladíkovi z naší farnosti, řekl, že je blíž u oltáře a není pouze pasivním divákem. A když jsem tuto otázku položil sobě (protože i já jsem byl kdysi ministrantem), musel jsem popravdě říci, že to bylo přání mé maminky. Cest ke službě u oltáře je jistě mnoho. A platí to pochopitelně i pro „naše“ ministranty. Někoho přivedli rodiče, jiný přišel za knězem, další je u oltáře tehdy, když ostatní nemohou.

V současné době je v kostele sv. Ludmily na náměstí Míru asi 15 ministrantů v neděli na „jedenácté“, a jeden nebo dva v tutéž neděli odpoledne. A aby přišel někdo na ranní mše svaté ve všední dny, zavedl se „rozpis služeb“. Do prázdných polí-

ček se nejčastěji zapisuje pan Martinovský na ranní mše sv. a ing. Novák na podvečerní.

Pan inženýr Pavel Novák je rodilý pražák z Vinohrad. Od mládí ministroval v různých kostelech po celé Praze. U svaté Ludmily ministruje od roku 1992, kdy odešel do důchodu.

Kdysi ho právě zde pan kardinál M. Vlk oslovil „pane kostelníku“, a to zřejmě určilo jeho funkci. On sám před slovo kostelník dává ještě přídavné jméno „dobrovolný“. Má přehled o ministrantském sboru, klíče od kostela a chuť pomáhat, tam kde je to potřeba (odemýkání a zamykání kostela, podávání svatého přijímání atd). Za tu dobu co ministruje u sv. Ludmily „přežil“ už čtyři faráře (patera Kudláčka, Zacha, Matuszka a Eliáše). Současný duchovní správce otec Gereon je pátý. Právě on zavedl pravidelné ministrantské schůzky a občas (jako správný skaut) „vytáhne“ ministranty na nějaký výlet.

Nejmladšímu ministrantovi je pět let, nejstarší má o 71 let více (přesto si dobře rozumí). Rekord v délce ministrování v poměru ke svému věku má asi Pavel Sklenář (začal ve dvou a tři čtvrtě roku). Nejvíce ranních mší sv. má na kontě pan Otto Martinovský, nejvíce podvečerních náš „dobrovolný“ kostelník. Nejlépe zpívá (a to mi dáte všichni jistě za pravdu) pan Petr Mašláš (jeho syn také Petr a ministrant hraje zase výborně na violoncello).

Nejvíce ministrantů dodala rodina Sklenářova (doneslo se mi, že 4 - Marka, Petra, Martina a Pavla). Hned za nimi je rodina Stríteská (Marek, Václav a Ondřej - první dva hrají na trubku). Dále patří do ministrantského sboru pan Jaroslav Stehno, František Pulkrábek Václav Macek, z mladších Mirek Rada, Vojtěch Tošovský, Jan Guziur, a nejmladší Marek a Jeník Vlasákoví, ostatní příležitostně.

Někteří přišli krátce po roce 1983, kdy byl kostel po dlouhé a vleklé rekonstrukci znovu otevřen, jiní teprve nedávno. Mezi bývalými ministranty naší farnosti najdeme jednoho kněze, jednoho řeholníka a dva studenty teologie (jeden svá studia přerušil). Služba u

oltáře s sebou nese spoustu obecně známých povinností, jako např. přípravu kadidla, vybírání nedělní sbírky, nošení kříže a svící, zvonění při mši sv., čtení perikop atd.

Nese s sebou ale i specifické úkony, jako je

např. čistá intonace při zpěvu žalmů, čtení často nesrozumitelně napsaných přímluv, nářek knězi či manipulace s biskupskou berlou a mitrou. Ministranti jsou u všech udílených svátostí. A nebojí se ani pohřbů. Zkrátka jsou u všeho důležitého dění v kostele.

Tři otázky pro dva

Ing. Jaroslav Stehno, CSc. je nejstarším ministrantem naší farnosti. Nevypadá na to. Do svých 66 let učil na Strojní fakultě ČVUT. Dodnes je pedagogicky činný na dvou středních školách (jednou z nich je Arcibiskupské gymnázium, kde vyučuje matematiku).

R: „Jak dlouho ministrujete?“

J.S.: „Ministruji od r. 1991. Před tím jsem nikdy neministroval. Ani jako kluk. Pan farář z naší vesnice dával přednost těm nejchudším dětem, aby si něco na svatbách nebo na pohřbech přivydělaly.“

R: „Kdo nebo co Vás k ministrování přivedlo?“

J.S.: „K ministrování mě přivedl P. Zach. Požádal mě, zda bych mu nepomohl s podáváním sv. přijímání. Následovalo školení v Pastoračním středisku, tak jsem se stal ministrantem. K začátku mého podávání se váže i postřeh jedné zbožné duše.: „Sekáte to moc rychle a otevíráte s nimi ústa“. Teď už to snad nedělám.“

R: „Nějaký zážitek nebo postřeh spojený se službou u oltář?“

J.S.: „Určitě jsem pozornější při mši sv. Když se ale připravuji (např. na čtení přímluv), nemám nic z kázání. Také jsem si všiml jedné věci, která souvisí s mou pedagogickou činností. Přibývá rozvrácených rodin i mezi věřícími lidmi a následný odpad od víry. To je

jev, který v poslední době pozoruji i od oltáře. Zvláště mladí lidé, po rozvodu svých rodičů do kostela nechodí.“

Marek Vlasák, 5 let, nejmladší ministrant. S Markem, jeho maminkou a o rok starším bratrem Janem (taky ministrantem) jsme "sfoukli" rozhovor asi za 5 minut po "jedenácté" nedělní mši svaté.

R: „Jak dlouho ministruješ?“

M.V.: „Asi měsíc“ (s maminčinou pomocí).

R: „Jak se ti tu líbí?“

M.V.: „Na ministrování se mi líbí, že můžu zvonit. K ničemu jinému mě zatím nepustí.“

R: „Vydržíš?“

M.V.: „Určitě!“

P.S.: Ministrantské schůzky se konají pravidelně každé pondělí v 17:30 h na faře. Přijďte a zvoňte. Zvonek funguje.

Informace – aktuality

- Příprava na svátost biřmování začala 23.10. v 17:30 h v sále na faře. Spodní věková hranice 17 let (horní neomezena). Zveme zvláště mladé lidi a studenty, kteří přijali křesťanství jako svou životní cestu.
- Farní rada v novém funkčním období (2003-2005) bude poprvé zasedat 29.10. v 18:30 h na faře.
- Restaurátorské práce na severní věži na kostele byly ukončeny a brzy se rozezní také naše zvony.
- V neděli 2.11. 2003 na památku všech věrných zemřelých zazní při mši sv. v 9:00 h. chorální requiem a chrámový sbor vystoupí při mši sv. v 11:00 h.

Pastorační nabídka

Bohoslužby v našem kostele:

NE	: 9:00*	11:00 [◇]	16:30
PO a ÚT	:		16:30
ST a ČT	:	6:30	16:30
PÁ	:	7:30 [†]	16:30
SO	:	8:00	16:30

* první neděle v měsíci latinsky, čtení a promluva česky
◇ během mše bohoslužba slova pro děti v kapli kostela
† pouze každý první pátek v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření: vždy půl hodiny před začátkem mše sv. nebo po domluvě s knězem.

Každý první pátek v měsíci probíhá po mši sv. v 7:30 Výstav Nejsvětější Svátosti, zakončen je v 16:30 mši sv. slouženou biskupem.

Pravidelné akce:

P o	15:00	Náboženství pro děti 3.–5. třídy	S t	9:00	Společenství sv. Jáchyma a Anny, setkání seniorů
	17:30	Schůzka ministrantů		14:00	Náboženství pro děti předškolního věku a 1.–2. třídy
	18:30	Katechumenát, příprava na křest		15:00	Náboženství pro žáky 6.–9. třídy
	19:30	Ženská gregoriánská schola, zkouška		17:15	Úklid v kostele 29.10., 12. a 26.11.
Ů t	18:30	Zkouška chrámového sboru	Č t	19:00	Biblická hodina, výklad Písma sv.
	20:00	Náboženství pro dospělé		9:30	Setkání maminek
				17:15	Modlitba nešpor (v kapli kostela)
				17:30	Příprava na biřmování
				19:00	Meditace nad evangeliem příští neděle

Všechny akce probíhají na faře, pokud není uvedeno jinak.